

372.

U s t a w a

z dnia 17 czerwca 1921 r.

o poborze na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego, oraz unormowaniu poboru podatku gruntowego na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego jakoteż powiatów białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Art. 1. Ustanawia się dodatek wolny od wszelkich dodatków na cele samorządowe w wysokości:

- a) 900‰ do stawek podatków gruntowych, obowiązujących na obszarze b. Królestwa Kongresowego (dodatki do art. 128 i 171 oraz art. 132, 172, 200, 203, i 272 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich, tom V Zbioru Praw wyd. z 1903 r. i art. 2 i 3 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r., Dz. Ust. Rz. P. № 71, poz. 477);
- b) 900‰ do stawek podatku podymnego dworskiego, głównego i dodatkowego (dodatek do uwagi do art. 150 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich, tom V Zbioru Praw wyd. z r. 1903 i art. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. № 71, poz. 477) oraz do podymnego z osad włościańskich tudzież z nieruchomości, położonych w osadach, utworzonych z miast (art. 164 i 194 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich i art. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r.), obowiązujących na obszarze b. Królestwa Kongresowego;
- c) 900‰ do stopy podatku gruntowego, obowiązującego na obszarze b. dzielnicy austriackiej (art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r., Dz. Ust. Rz. P. № 61, poz. 389);
- d) 900‰ do stawek podatku domowo-klasowego, obowiązującego na obszarze b. dzielnicy austriackiej, od domów, znajdujących się na gruntach, należących do gmin wiejskich (austriacki patent cesarski z 23 lutego 1820 r., austriacka ustawa z dnia 9 lutego 1882 r., austr. dz. ust. № 17 oraz art. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., Dz. Ust. Rz. P. № 70, poz. 469);
- e) 200-krotnej normy podatku gruntowego, obowiązującego na obszarze b. dzielnicy pruskiej (pruska ustawa z dnia 21 maja 1861 r.);
- f) 175-krotnej normy podatku budynkowego, obowiązującego na obszarze b. dzielnicy pruskiej, od budynków, znajdujących się na gruntach, należących do gmin wiejskich (pruska ustawa z dnia 21 maja 1861 r.).

Art. 2. Upoważnia się Radę Ministrów:

- a) do określenia, poczynając od r. 1920, wysokości państwowego podatku gruntowego od gruntów użytkowych i lasów, położonych na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jakoteż powiatów białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego (art. 6 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich, tom V Zbioru Praw, wyd. z 1903 r.). Wysokość tego podatku nie może być większa od przeciętnej normy, obowiązującej w tych samych latach w sąsiednich powiatach b. Królestwa Kongresowego;
- b) do ustanowienia odpowiednich organów dla dokonania podziału na poszczególne grunta sumy podatku, wyznaczonej na powiat

przez Ministra Skarbu (art. 7 i uwaga do art. 7 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich, tom V Zbioru Praw, wyd. z r. 1903).

Art. 3. Wymiar i pobór dodatków, wymienionych w art. 1 lit. a — d niniejszej ustawy, dokonuje się łącznie z odnośnymi podatkami, sposobem i w terminach, przepisanych właściwymi ustawami.

Art. 4. Dodatki, ustanowione w art. 1 lit. e i f, pobierają na rzecz Skarbu Państwa te władze samorządowe, które w myśl obowiązujących ustaw powołane są do poboru dodatków samorządowych do podatków gruntowego i budynkowego.

Z uzyskanych z tego źródła wpływów może Rada Ministrów przekazać odpowiednią część tym związkom samorządowym na obszarze b. dzielnicy pruskiej, które dotychczas pobierały dodatki do podatku dochodowego.

Art. 5. Minister Skarbu ma prawo wszelkie sumy wymienionego w art. 1 dodatku zniżyć, rozkładać na raty i umarzać, bez ograniczenia terminu, tym jednostkom podatkowym, gminom lub okręgom, które poniosły straty lub szkody wskutek działań wojennych, wojny oraz klęsk żywiołowych.

Szczegółowe postanowienia w tym przedmiocie wyda Minister Skarbu.

Art. 6. Właściciel gruntu, wydzierżawionego przed wejściem w życie niniejszej ustawy, ma prawo żądania od dzierżawcy zwrotu dodatku, zapłaconego na podstawie tej ustawy, jeżeli umowa dzierżawna nakłada na właściciela obowiązek płacenia podatków, a czynsz dzierżawny jest płacony w gotówce.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu, o ile zaś chodzi o wykonanie na obszarze b. dzielnicy pruskiej — w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej. §

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1921 r. Z tym samym terminem uchyla się część drugą art. 2 i art. 6 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 61, poz. 389) oraz art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 71, poz. 477).

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski